

Met verbazing hebben wij het nieuwe wetsvoorstel gelezen. Het doel van de wetgevers zou de belangen van kinderen moeten behartigen en er op gericht zijn de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren. Dit zie ik helaas niet terug in het voorstel. Dit voorstel neemt zulke belangrijke aspecten van het thuisonderwijs weg, wat de kwaliteit van het onderwijs niet ten goede komt. Integendeel! Het voorstel lijkt voornamelijk uit te gaan van een schoolsituatie thuis, wat totaal voorbijgaat aan de rijke, kindvolgende manier van leren die wij als thuisonderwijzers momenteel kunnen bezigen. Bovendien geeft dit voorstel ons als ouders een groot gevoel van wantrouwen over onze bekwaamheid om onze kinderen gedegen onderwijs te bieden. ‘Onbekend maakt onbemind’ zal hier wellicht aan de orde zijn. De thuisonderwijsgemeenschap in Nederland is een hechte groep die bestaat uit zeer gedreven, gemotiveerde ouders, die hun hele leven willen inrichten om hun kind(eren) van goed onderwijs te voorzien. Ouders die weinig kritisch naar de inhoudt van het onderwijs kijken en minder of geen motivatie hebben om hun kinderen zelf te onderwijzen, zullen niet zomaar kiezen voor deze manier van leven. Hierom lijkt angst voor slecht onderwijs ons niet op zijn plek, wat in dit wetsvoorstel wel door lijkt te schemeren. ‘Thuisonderwijs’ en ‘schoolonderwijs thuis’ zijn twee geheel verschillende onderwijsvormen. Het grote succes dat wij behalen met hoe wij het onderwijs momenteel kunnen inrichten, valt niet te evenaren als het huidige wetsvoorstel aangenomen zou worden. Onze belangrijkste knelpunten hierin zijn:

Toetsen:

Wij genieten nu het voorrecht om onze kinderen kindvolgend onderwijs aan te bieden. De intrinsieke motivatie wordt hierbij sterk geprikkeld op allerlei vlak, wat het leren zeer efficiënt maakt en wat een positief leerresultaat tot gevolg heeft. Door toetsen in te voeren zullen we niet meer in deze mate kindgericht kunnen werken, omdat het toewerken naar de toets de boventoon voert. Hierbij verliezen we dus de grootste kracht van het onderwijs. Bovendien dienen toetsen er bij schoolkinderen voornamelijk voor om de voortgang te meten. In een thuisonderwijssituatie is het lijntje tussen ‘leraar en leerling’ veel korter; wij zien als ouders heel direct hoe onze kinderen zich ontwikkelen, zijn dus al op de hoogte van het niveau en alle ontwikkelingen van het kind en sturen bij op passend niveau.

Huisbezoek:

Een gesprek thuis kan een prima locatie zijn, als het gezin zich hier prettig bij voelt. Echter is dit wel een flinke inbreuk op de privacy en voelt het voor ons zeer onveilig als er te pas en te onpas een LPA (event, + metgezel) in de huiselijke sfeer kan binnendringen. Weigeren is hierin geen optie, want dan vervalt de vrijstelling. Zelfs vanuit de grondwet zijn er zeer strenge regels om een huis binnen te treden en alleen in dreigende/alarmerende situaties. Een thuisonderwijsgezin door deze regels bij voorbaat te dwingen hun huisrecht op te geven lijkt ons dan ook ver buiten proporties! Alweer wordt hier m.i. thuisonderwijs vergeleken met schoolonderwijs. Een inspectie die op scholen komt, hoeft geen privésfeer in te dringen, dit ligt bij een ‘gesprek op locatie’ voor thuisonderwijzers dus heel anders. Bovendien valt er tijdens een gesprek op neutraal terrein prima te vertellen over het onderwijs.

Thuisonderwijs laten uitvoeren door één ouder:

Juist de kennis en expertise van mensen om ons heen, verrijken de leeromgeving van onze kinderen sterk. Wij kunnen dan ook geen enkele reden bedenken waarin het delen van deze kennis de ontwikkeling van onze kinderen zou kunnen hinderen. Integendeel!

Bekwaamheidseisen ouder; taal-eis en aantonen van pedagogisch-didactische bekwaamheid:

Als geen ander kennen wij ons kind, we weten waar de behoeften liggen en waar sturing nodig is. We weten niet alles, maar we weten wel hoe we aan informatie moeten komen en hoe we dit over

moeten brengen naar onze kinderen. Op papier kunnen wij waarschijnlijk niet aantonen dat we aan deze eisen voldoen, terwijl ik met alle zekerheid weet dat we ruim aan deze voorwaarden voldoen.

Onderwijs op 1 locatie:

De wereld is ons klaslokaal! De mooiste en rijkste leermomenten vinden plaats in het echte leven, waar we de cultuur, het beeld, de geschiedenis levendig in ons op kunnen nemen. Het brengt de lesstof tot leven en wekt nieuwsgierigheid en interesse! Thuis werken we de dingen vaak nog verder uit en verdiepen we ons in de onderwerpen, maar juist al die uitstapjes zijn zo een mooie, waardevolle toevoeging aan het onderwijs. Onbegrijpelijk dat dit in het voorstel staat, het maakt voor ons wel duidelijk dat de opstellers van dit voorstel mijlenver van een thuisonderwijssituatie staan! Het zou heel helpend zijn voor alle partijen als ze zich er eerst goed in verdiepen!

Een gesprek met aanwezigheid kinderen:

Hier lijkt me een hele redevoering niet nodig. Het spreekt voor zich dat het aanwezig zijn of praten met kinderen geen toegevoegde waarde heeft voor kinderen en dat dit ook niet weggelegd is voor een kind. Als dit punt voortkomt uit angst voor mishandeling en men vindt dat dit gecontroleerd moet worden, valt er hoogstwaarschijnlijk uit een gesprek met de ouders of eventueel een onderwijsplan genoeg informatie te behalen. Kinderen moeten niet belast worden met dit soort gesprekken.

Onderwijsplan:

Gezien de resultaten die thuisonderwijzers behalen, verloopt het onderwijs heel prima zonder het in een plan op te schrijven. Ons leven draait bijna om thuisonderwijs, altijd zijn we bezig met leren. Als er reden is tot twijfel kan ik dit punt begrijpen, maar gezien de positieve resultaten die thuisonderwezen kinderen behalen, zie ik geen reden tot twijfel en steek ik mijn energie veel liever in het onderwijs, dan dat ik me druk moet maken om het opschrijven van een plan die aan allerlei termen en eisen moet voldoen.

Al met al lijkt ons dit een niet goed doordacht plan, wat geschreven is vanuit het oogpunt van schoolonderwijs. Thuisonderwijs is echt niet hetzelfde als schoolonderwijs. Naast dat thuisonderwijs een andere manier van leren is, is het voor ons, en met ons vele andere thuisonderwijzers, een manier van leven. Als dit plan doorgevoerd zou worden, belemmert dit niet alleen in grote mate de kwaliteit van het onderwijs, maar belemmert dit ons hele leven. Wij zouden hier dan ook niet mee kunnen leven.